

Заграли труби, заревли гармати, —
і почалась різня людей скажених,
страшний танок при свисті бомб огненних, —
за димом неба ні землі не знати.

Стемніло. Втихло. Кров дзюрчить річками.
Холонуть трупи. Сонце вкрило очі.
Лягає тінь. Хтось ходить в п'їтьмі ночі:
се люди вбитих волочуть до ями.

Над тим кривавим полем ангел лине,
надслухує, в лице вдивляясь сине;
де чує стогін, крила опускає,

рукою тихо очі замикає,
втишає серце... Всі вже сплять, безжурні,
лиш ангел тихо плаче: «Дурні! Дурні!»

Цївків, д. 30 вересня 1897

Вперше надруковано в «Літературно-Науковому Віснику», Львів, 1898, т. 4, кн. 12.

До цього вірша І. Франко дав таку примітку: «Внизі написано: Сонет інспірований образом Гротгера ««Ludzie, czy szakale?»».

Артур Гротгер (1837—1867) — польський живописець і графік. У своїх творах звертався до тем з народного життя, особливо тем боротьби польського народу проти національного поневолення.

Текст наводиться за збірником [Олександр Козловський. Поезії](#) . — Бібліотека поета.
Радянський письменник. — Київ, 1966